# Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 27.06.1968, sp. zn. 7 Cz 42/68, ECLI:CZ:NS:1968:7.CZ.42.1968.1

**Číslo:** 102/1968

**Právní věta:** U dôchodkov priznaných pred platnosťou zák. č. 101/1964 Zb. sa vylučuje zvýšenie za dobu ďalšieho zamestnania a za dobu odbojovej činnosti a väznenia zo zdanenia len na žiadosť dôchodcu. Pokial teda dôchodca nepožiadal o vylúčenie zvýšenia dôchodku z uvedených dôvodov zo zdanenia, nebol Štátny úrad sociálneho zabezpečenia povinný vykonať úpravu dôchodku; dôchodok vyplácaný dôchodcovi po 1. 7. 1964 nie je potom možné považovať za nesprávne vymeraný v zmysle § 53 ods. 1 zák. č. 101/1964 Zb. s tým, že nebola vykonaná úprava podla § 126 ods. 4 cit. zák.

**Soud:** Nejvyšší soud ČSSR

**Datum rozhodnutí:** 27.06.1968

**Spisová značka:** 7 Cz 42/68

**Číslo rozhodnutí:** 102

**Číslo sešitu:** 9

**Typ rozhodnutí:** Rozhodnutí

**Hesla:** Sociální zabezpečení

**Předpisy:** 101/1964 Sb. § 53
§ 126
§ 62

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

**Sbírkový text rozhodnutí:**

*Č. 102/1968 sb. rozh.*

U dôchodkov priznaných pred platnosťou zák. č. 101/1964 Zb. sa vylučuje zvýšenie za dobu ďalšieho zamestnania a za dobu odbojovej činnosti a väznenia zo zdanenia len na žiadosť dôchodcu. Pokiaľ teda dôchodca nepožiadal o vylúčenie zvýšenia dôchodku z uvedených dôvodov zo zdanenia, nebol Štátny úrad sociálneho zabezpečenia povinný vykonať úpravu dôchodku; dôchodok vyplácaný dôchodcovi po 1. 7. 1964 nie je potom možné považovať za nesprávne vymeraný v zmysle § 53 ods. 1 zák. č. 101/1964 Zb. s tým, že nebola vykonaná úprava podľa § 126 ods. 4 cit. zák.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 27. 6. 1968, 7 Cz 42/68.)

Štátny úrad sociálneho zabezpečenia – Správa dôchodkov v Bratislave vylúčil na žiadosť navrhovateľky zo zdanenia zvýšenie dôchodku v zmysle § 126 ods. 1 zák. č. 101/1964 Zb. rok naspäť od podania žiadosti.

Krajský súd v Bratislave zrušil uznesením zo 6. 10. 1967 rozhodnutie odporcu; dôvodil, že nárok navrhovateľky, ktorá k 1. 7. 1964 nebola zamestnaná, je treba posudzovať podľa § 53 ods. 1 zák. č. 101/1964 Zb. Ak teda odporca zistil, že navrhovateľke bolo do zdanenia dôchodku pojaté aj zvýšenie dôchodku za dobu ďalšieho zamestnania, bol podla názoru súdu povinný upraviť jej dôchodok spätne od 1. 7. 1964.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že uznesením krajského súdu bol porušený zákon a toto uznesenie zrušil.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľka je požívateľkou starobného dôchodku od 1. 3. 1962. Podľa § 126 ods. 4 zák. č. 101/1964 Zb. sa u dôchodkov priznaných pred platnosťou citovaného zákona vylučuje zvýšenie za dobu ďalšieho zamestnania a za dobu odbojovej činnosti a väznenia zo zdanenia len na žiadosť dôchodcu; pokiaľ by teda dôchodca nepožiadal o vylúčenie zvýšenia dôchodku z práve uvedených dôvodov zo zdanenia, nebol by Štátny úrad sociálneho zabezpečenia povinný úpravu dôchodku vykonať a dôchodca by bez ďalšieho poberal dôchodok, ktorý mu patril po zdanení vykonanom ku dňu 1. 7. 1964. Dôchodok vyplácaný dôchodcovi po 1. 7. 1964 nebolo by preto možné z toho dôvodu, že nebola vykonaná úprava v zmysle § 126 ods. 4 cit. zák., považovať za nesprávne vymeraný podľa § 53 ods. 1 cit. zák.

Žiadosť dôchodcu o vylúčenie zvýšenia dôchodku zo zdanenia je svojou povahou uplatnením nároku na dávku. Nárok na dávku sa síce nepremlčuje, ale nárok na jednotlivú splátku dávky sa premlčuje v jednom roku od jej splatnosti ( § 62 ods. 1, 2 cit. zák.). To teda znamená, že v danom prípade mohla navrhovateľka svoj nárok na vylúčenie zvýšenia dôchodku zo zdanenia podľa § 126 ods. 4 cit. zák. uplatniť kedykoľvek nárok na výplatu rozdielu medzi dávkou pred zdanením, tj. pred 1. 7. 1964, a dávkou po úprave v zmysle posledne citovaného ustanovenia sa však premlčal v jednom roku odo dňa jej splatnosti.

Ak teda krajský súd posudzoval vec z iného právneho hľadiska, porušil svojim uznesením zákon v ustanoveniach § 53 ods. 1, § 62 ods. 1, 2 a § 126 ods. 4 zák. č. 101/1964 Zb.